

עת"א 8702/08 - בני סלע (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני: כב' שופט עמידת כהן

תאריך: 06 ספטמבר 2022
עת"א 8702-08-22

הוועתור	בני סלע (אסיר)
נגד	
המשיב	שרות בתי הסוהר עו"ד חגי פרידמן, שב"ס - המחלקה המשפטית דרום

פסק דין

בקשת המשיב למחיקת העתירה על הסוף.

רקע

1. העותר הגיש עתירת אסир בעניין - "התעקשות ממן" א-21 עופר ממן **לבahirot כתוב ידו והתעלמות גורמי הנהלת כלא אשיל לסייע לקבלת תשובתו הממוסמת של עופר ממן**".

בעתירה נטען כי ביום 5.8.16 ניתנה תשובה ע"י עופר ממן (להלן: "מן"), מטעם מפקד הכלא אז, בנושא ציוד של העותר שנעלם. נטען שכותב ידו של מן אינו קרייא.

לטענת העותר הוא פנה בדרישה שמן יקליד את תשובתו, מספר פעמים בע"פ ופעמים בכתב ב-1.5.22 ו-10.7.22.

הבקשה למחיקת העתירה על הסוף

2. המשיב מבקש למחוק את העתירה על הסוף, שכן היא אינה דנה בטענה לגבי תנאי מאסרו של העותר; עוד נטען שמדובר בטענה שנרשם לפני מעלה מ-6 שנים.

המשיב השיב גם לגוף של עניין וטען שאין בסיס לטענות העותר.

3. העותר השיב לבקשת המשיב.

בתשובתו טען העותר טענות נגד מן, שאין רלוונטיות להחלטה זו, וצירף את העתק פנויתו מיום 1.5.22 (להלן: "הפניה"), לפיה מן כתב תשובה ביום 3.8.16 (ההבדל בתאריכים בין העתירה לתשובה, במקור), בהמשך לראיון ביום 27.7.16 עם מן וסגן מפקד אשיל.

בתשובה ובפניה רשום שהעתק המכתר מצורף, אך העתק לא צורף לተגובהה.

לטענת העותר:

עמוד 1

"בניגוד לניטען ע"י ב"כ המשפט, פרוטים שנעלמו מצידי האישី זה במובהק עניין שנוגע לתנאי מחיה של אסיר, וכדי לאפשר המשך מיצוי נתבים מנהליים בסוגיה (עלינו) עלי להדרש לתיגורום כתוב ידו הלא קרייא דין של עופר מן (להקליד أولי) שלאפשר לבאים אחרים לטפל בסוגיה. בזמןנו בכלל אחר פניתי לגורמי המשפט בסוגיה והדבר התעכב וגרר רגליים מאז 2017 ובסוף 2018 אימתי גססה מסרטן ומתה ב-19.3.2018. שנתיים וחצי לא תיפקדתי כמעט. והחפצים שנעלמו גם הם היו מאימי".

דין

4. לאחר שעניינו בעתירה וטענות הצדדים, הגיעו למסקנה שדין העתירה להימחק על הסוף, הן משומשאינה בעניין הנוגע למאסרו של העותר והן משומש שהיא טורדנית וקונטרנית.

להלן אפרט את נימוקי.

5. העתירה אינה בעניין הנוגע למאסרו של העותר וכן אינה עניין לעתירה אסיה

5.1 סעיף 62א(א) לפקודת בתי המשפט [נוסח חדש], תשל"ב - 1971 קובע:

"אסיר רשאי להגיש לבית המשפט המחויז שבאזור שיפוטו נמצא בית הסוהר שבו הוא מוחזק (להלן בסימן זה - בית המשפט) עתירה נגד רשותות המדינה ואנשיים הממלאים תפקדים על-פי דין בכל עניין הנוגע למאסרו או למעצרו (להלן בסימן זה - עתירה)". (הדגשה לא במקור).

העתירה היא לקבל עותק קרייא של מכתב שלטענותו של העותר נשלח אליו לפני למעלה מ-6 שנים בקשר לציוד שנעלם. אכן, אם נעלם ציוד של העותר, יש בכרך כדי להשפיע על תנאי מאסרו, אך לא כרך לתוכן המכתב, אשר לא ייחזר ציוד שנעלם (אם נעלם).

ובהר - אם היה העותר טוען שבידי המשפט ציוד אותו הוא מסרב למסור לו, מדובר בעתירה שעניינה בתנאי מאסרו. אך הטענה שציוד נעלם, אינה נוגעת לתנאי מאסרו שהרי לא ניתן לחת צו למצוא ציוד שנעלם.

5.2. ניתן שתוכן המכתב יוכל לשיער לעותר בהגשת תביעה נגד המשפט בעניין הציוד שלטענותו נעלם, אולם בית משפט זה אינו דין בתביעות בדבר נזקים כספיים ותביעות לפיצויי [ר' רע"ב 13/6912 **דאוד נ' משטרת ישראל**, 31.1.14; רע"ב 1602/09 **עלאונגה נ' שב"ס**, 4.3.09]. תביעה לפיצוי כספי יש להגיש לבית המשפט המוסמך (בית משפט לתביעות קטנות או שלום) ובהילך כזה, יוכל העותר להגיש בקשה לגבי מסמכים שלטענותו דרושים לו.

נוכח האמור, העתירה אינה בעניין הנוגע למאסרו של העותר, ואין מקום לדון בה בעתירת אסיר.

6. העתירה קונטרנית וטורדנית

אני סבור שהגשת עתירה בטענה שמכتب שנשלח אל העותר לפני כ-6 שנים אינו קרייא מספיק, היא עתירה קונטרנית וטורדנית.

תקנה 4(ג) לתקנות סדרי דין (עתירות אסירים), תש"מ - 1980 קובעת כי:

"על אף האמור בתקנת משנה (א), רשאי בית המשפט למחוק עתירה על הסוף, כולה או מקצתה, לאחר עיון בכתב העתירה בלבד או לאחר שקיבל תגובה מקדמית מהמשפט, אם מצא כי התקיים אחד מהלאה: [...] (2)

העטירה על פניה היא קנטרנית או טורדנית"

אין סיבה סבירה מודיע העותר כ-6 שנים לפני בקשה "לתרגם" את המסמך ואין הנמקה סבירה מודיע הוגשה העטירה רק עתה.

העוטר טוען שהוא כמעט ולא תפקד במשך שנתיים וחצי מסוף 2018 - אין בדי לקבל טענה זו: **ראשית**, פניה בסוף שנת 2018 לגבי מכתב שנשלח באוגוסט 2016 אף היא מאוחרת, ובכל מקרה, הסבר לגבי שנתיים וחצי מזמן 6 שנים אינו מספק הסבר סביר לשינוי של כ-6 שנים; **שנייה**, טענתו של העוטר שבמשך שנתיים וחצי מסוף 2018 הוא לא תיפקד תמורה נוכח העובדה שלפי נת המשפט, בשנים 2019 ו-2020 (בתוקפה בה לטענתו של העוטר הוא לא תיפקד) הוא ניהול כ-120 הליכי משפט שונים.

גם טענת העוטר שהኖסח הクリיא דרוש לו כדי שהגורמים הנוכחיים במשיב יוכל לטפל בבקשת מנהלית הקשורה לציון אינה סבירה - אם יש לעוטר בקשה מנהלית כלשהי הקשורה לציון, הוא יכול להגישela קשור למכתב ואם כך ירצה, לצרף את העתק המכתב שהוא מחזיק, וחזקתו על גורמי השב"ס שיצילחו לקרוא את האמור בו.

נוכח האמור, מדובר בעטירה קנטרנית ויש להורות על מהיקת העטירה על הסוף.

התוצאה

7. אני מורה על מהיקת העטירה על הסוף.
8. לעניין האגרה: תקנה 16 לתקנות בתיה המשפט (אגראות), תשס"ז - 2007, קובעת כי:
"נסתים הדיון בעטירת אסיר [...] לפי סעיף 62א לפקודת בתיה הסותר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 [...] לפי בקשת מגיש הבקשה או המערער, לפי העניין, ולפni יום שמייעת הבקשה או הערעור לגופם במעמד הצדדים, ראשי בית משפט למצוות על החזרת האגרה.".

בעניינו, העטירה לא נמחקה על ידי העוטר, כמו כן, כמפורט לעיל, אני סבור שמדובר בעטירה טורדנית שלא היה מקום להגישה.

לכן, העוטר אינו פטור מתשלום האגרה.

ניתן היום, י' אלול
תשפ"ב, 06 ספטמבר
2022, בהעדר הצדדים.

עמית כהן, שופט